20 h

1912

20 h

z PRAHY do JIČÍNA a PRACHOVSKÝCH SKAL

Vydáno

CIZINECKOU KOMISÍ V JIČÍNĚ.

Z PRAHY DO JIČÍNA A PRACHOVSKÝCH SKAL

OBSAH:

(10 vyobrazení, 2 mapky).

1912.

VYDÁNO PÉČÍ A NÁKLADEM CIZINECKÉ KOMISE V JIČÍNĚ.

CENA 20 HAL.

Tiskem Kabátníka a spol. v Jičíně.

Z Prahy do Jičína.

(**L** značí stranu levou, **P** stranu pravou ve směru jízdy.)

Praha. Ze státního nádraží, kdež průvodčí vlaku vykázal nám vozy pro t. zv. přímé spojení s Jičínem, unáší nás vlak spletitou sítí kolejí pod severním úbočím vrchu Žižkova (bitva na Žižkově 14. července 1420). **L** viadukt státní dráhy z r. 1847 (směr Bubeneč-Drážďany).

Karlín. 24330 obyv.; velice rozvětvený průmysl, značný obchod. Druhdy zván Špitálským polem; teprve po francouzských válkách vznikaly tu továrny a průmysl. závody. Osada „U posledního groše“ nazvána teprve r. 1817 Karlínem a povýšena později na město.

L Kostel sv. Cyrila a Methoděje z r. 1863, parky, ulice, krásná budova školská, Invalidovna vystavěná 1740 Dientzenhoferem. Vojenské cvičiště založené 1729; za ním ve mlhách viděti Holešovice s výstavištěm ve Král. Oboře. Královská Praha s velebnými Hradčany a nádherně položeným Petřínem ztrácejí se v dáli.

Libeň, nyní Praha VIII. Nejrozsáhlejší část Prahy na pravém břehu Vltavy; 6·77 km² s 27.321 obyv. a 964 č. pop. Připomíná se 1406 jako tvrz a vladyčí statek. R. 1608 učiněna tu památná smlouva mezi císařem Rudolfem

a bratrem jeho Matyášem. Moderní tovární město. Závody: I. českomor. továrna na stroje, br. Prášilů, Vydrova továr. požívatin, lihovar a 141 jiných menších továren. Dvě nádraží státní dráhy a obchodní přístav. Vilová čtvrť v t. zv. Holešovičkách.

L nad městem farní obec Prosík a Vysočany se stanicí dráhy severozápadní; v úvalu řada továren, bloky nových domů. Zde vyjíždíme teprve z Prahy do volnější přírody. Zastávka

Hloubětín. 3279 obyv. s malým zámečkem křižovnického řádu. První historická zmínka již r. 1039 z dob knížete Břetislava. R. 1207 v držení křižovníků německých a od r. 1233 křižovníků s červ. hvězdou. V blízkosti kopáno bylo před lety po kam. uhlí. Z rozsáhlých pískoven zásobuje se Praha pískem.

Keje. 1117 obyv. Vlak projede krátkým zářezem v Židovských Pecích. L Kejský rybník s malebně položenou obcí. Starý kostelík sv. Bartoloměje z r. 1134. Dvůr knížete Lichtensteina, někdy Rašínů z Ryzemberku, pánů Hrzána, Robmhápa a rodiny Zapských.

P regulovaný potok Rokytka, L v pozadí na vrchu obce Chvaly a Svépravice. Nedako obec Štěrboholy, kdež 6. května 1757 Prusové zvítězili nad Rakušany Bitva dobojována u Kej a Hloubětína. Pruský maršálek Schwerin zde padl. Mnoho pomníků vojenských. Žírnými poli unáší nás vlak ke stanici

Počernice Dolní. 807 obyv. První zmínka r. 1330 jako statek Štěpána Puše. R. 1622 zabrány Markétě Slavatové ze Smiřic, prodány Danielu Kaprovi z Kaprsteina. R. 1809 držel P. D. Václav Dohalský z Dohalic. Nyní Vojtěch sv. pán z Dercsenyi. Starý a nový zámek, novější kostelík a pivovar. L rybník. Za rybníkem viděti chorobinec okresu karlínského.

Běchovice. 578 obyv. R. 1228 byly statkem kláštera svatojirského v Praze; ve XVI. věku náležely Albrechtovi z Vřesovic, později bratřím Zapským, nyní jest tu dvůr knížete Lichtensteina.

Stanice Běchovice byla r. 1848 svědkem útoku rak. husarů na gardisty, kteří vlakem jeli „Praze na pomoc".

Po krátké chvíli vyjíždí vlak do lesů jirenských, osídlených přehojným ptactvem zpěvným – oblíbeného výletního místa Pražanů.

Jirny Koloděje, zastávka. Malé Jirny někdy tvrz ve XIV. věku příslušící k Velkým Jirnám, jež vladykům z Proseče v konfiskaci zabrány. Nyní majitel velkostatku K. Zvěřina. O Kolodějích první známá zmínka r. 1359, kdy Karel IV. tvrz daroval svému bratru Janovi. R. 1590 ukoupen statek od Jaroslava ze Smiřic.

Zámek z r. 1770 dnes náleží knížeti Lichtensteinovi. Ložiska železné rudy. Jízda lesem jirenským tak zvaným „Viderholcem" osvěží příjemně naši mysl a roztouží nás úsilovněji po mohutných jehličnatých lesích, jimiž porostly jsou vrchy kolem Jičína – našeho cíle cestovního.

Ouvaly, městečko, 1820 obyv. připomínají se r. 1300. Jindřich ze Stezova na Hostíni vystavěl tu most a vybíral clo. R. 1507 byly Ouvaly vypáleny od Kopidlanského. Cukrovar Viktora Riedla z Riedensteinu, kruhová cihelna Josefa Hladíka. Hotely: „u nádraží" J. Chlapce, Jos. Peterkové a J. Chrousta. 3 mlýny. Železná ruda k výrobě zemitých barev.

P cukrovar, dále pomník arcibiskupa Arnošta z Pardubic v bezprostřední blízkosti dráhy. (Narozen ve blízké Hostíni, nyní dvůr knížete Lichtensteina).

Po obou stranách širé lány polí, jež střídají se s parcelami lučními; na obzoru zříti obce, jichž vzhled liší se nápadně od utěšených vesnických skupin na Jičínsku, které jakoby ukrývaly se ve stromoví. **L** Hradešín na vyvýšenině s kostelíkem; na nejzazším obzoru zámek v Kostelci n. Č. L.

Český Brod.

Tuklaty, 754 obyv. připomínají se již r. 1207. Tvrz prodána r. 1437 od bratří z Pakoměřic. Kostelík sv. Jana Křtitele.

Roztoklaty, 385 obyv. farní kostel sv. Martina. Parostrojní kolářství a ohýbání dřeva J. Fiala. L blízko dráhy Stolmíř s kostelíkem, někdy Žitomíř známá pověstí o boji sv. Václava s Radslavem knížetem Zlickým. — Z dáli se nám jeví typická sedlatá věž nejbližší stanice.

Český Brod, 4588 obyv. Druhdy Biskupský Brod obezděn od Arnošta z Pardubic hradbami, na nichž 1421 krutě bojováno, když Pražané, Táboři a Orebští po statečné obhajbě města dobyli. R. 1444 svolán sem sjezd všech stran v národě, aby staly se dohody o svornosti zachování kompaktát. R. 1451 zřízeny nové hradby. Kostel sv. Trojice z r. 1560. Pro účastenství ve vzpouře proti Ferdinandu II.

propadl Č. B. všechny statky, jež 1623 prodány Lichtensteinovi. Po válce 30tileté spustlo město a teprve r. 1640 usazeni tu nově 24 sousedi. Od zřízení dráhy r. 1844 město znamenitě se povzneslo. Cukrovar pečecké raffinerie. Továrna na stroje fy. Černovský a spol. zaměstnává na 200 dělníků a vyváží své výrobky do Ruska a na Balkán. Strojírna hosp. strojů G. Hocke, pivovar právov. měšťanstva, parní pila, cihelny, kruhovka. Parní válcový mlýn Al. Kotta, knihtiskárna L. Beneše, knihkupectví J. Miškovského („Naše Hlasy"). Městská spořitelna, Obč. záložna, okres. hosp. záložna, hospodářské družstvo nákupní, moderní nemocnice. Pamětihodnosti ve městě: stará Kouřimská brána, kamenná kazatelna na starém hřbitově, pomník Prokopa Holého, Sokolovna, a v okolí: malebné údolí „Dolánky", basilika v Tismicích a věž „hlídka" ve blízké Tuchorazi.

Před nádražím **L** plynárna **P** viděti novou čtvrt města, nízký chorobinec, dekorativní Sokolovnu. Nádraží na straně pravé. Za nádražím **P** cukrovar, lučinaté údolí, za nímž vypíná se táhlá vysočina lipanská s mohylou Prokopovou. Zde 31. května 1434. zlomena síla české demokracie; zde padl vůdce Táborů a Sirotků kněz Prokop Holý.

Klučov, 512 obyv. připomíná se r. 1250. R. 1510 se tvrzí prodán od Jana ze Lstiboře Michalovi Slavatovi, pak Smiřickým. Před Klučovem **L** samota „Vinice", bývalé letní sídlo Dr. Tomana. Zde končí žírná krajina Českobrodská. Velkostatek knížete Lichtensteina. Podél říčky Šembery unáší nás vlak ku

Poříčanům, 977 obyv. První zmínka r. 1295, kdy jmenuje se Zdislav z Poříčan; později náležely vladykům z Klučova. Kostel z r. 1750. Důležitá stanice; průmysl dosti značný, kruhové cihelny, cementárna, strojírna, parní pila. Odtud vybočuje z trati rak. uherské státní dráhy kolej směrem na Nymburk a Jičín.

P viděti Pečky na dr. v pozadí výšiny kolínské. V pozadí ves Chotouň, rodiště sv. Prokopa. **L** nízké, borovím porostlé

pahorkoviny. Vlak projede chudým lesíkem a octne se na zastávce

Třebestovice, 480 obyv. Prastará osada, jež v X. století jmenuje se mezi statky kláštera břevnovského. Na tvrzi zdejší seděl 1385 – 1406 Václav Kratař. Sušárna čekanky rol. družstva. Továrna na omastek Ceres. Výletní místo. Letní sídlo. Restaurace St. Měchury, hostinec na staré poště a hostinec Al. Valáška.

Odtud nás vlak odnáší do roviny labské. **L** obzor lemován jest lesem, z něhož po různu stojící borovice připomínají piniové stromy na Adrii. **P** mezi labskými háji viděti věž zámku poděbradského.

Sadská cukrovar. Starý, dnes opuštěný cukrovar vedle kapličky, jež r. 1721. zřízena byla nad studánkou léčivé vody.

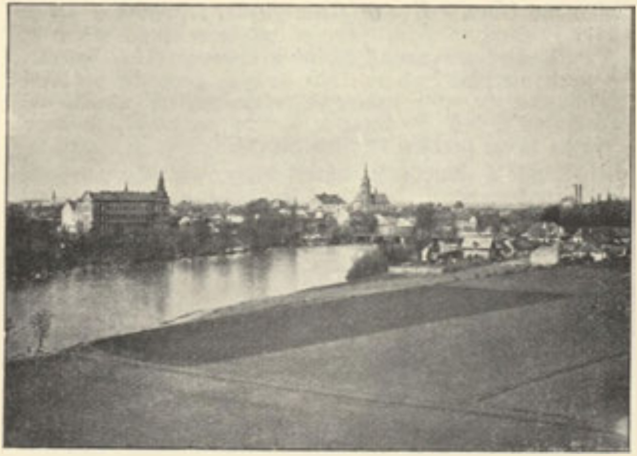
Sadská město. 3096 obyv. Někdy tu stával knížecí hrad. Daleko viditelný, na vyvýšenině postavený kostel sv. Apolináře založen prý r. 1120 od knížete Bořivoje II. V Sadské konány zemské sněmy r. 1110 a 1189; zde přebývali i králové čeští. Město velice utrpělo Švédy. Cukrovar Cukrovarnické akciové společnosti. Strojnická dílna V. Klicpery. Parostrojní cihelna firmy Černý, Němeček a spol. Hôtel „u Sokola“, hôtel „u českého lva“, lázeňský hôtel s moderními lázněmi a hôtel „u modré hvězdy“.

V rozsáhlém městském lese „Borech“ vilová čtvrť lázeňská. R. 1882 založeny lázně železité, jež po objevení pramene alkalicko-muriatické kyselky se značným stupněm radioaktivity byly moderně zařízeny a rozšířeny o koupele uhličité, parní, rašeliné, písečné a sluneční. Léčivost zdejších lázeňských vod konkuruje s uherskými v Píšťanech.

Krajina sadská proslula chovem drůbeže, zejména hus.

Vlak unáší nás jednotvárnou rovinou labskou, mezi poli, s nimiž střídá se borový lesík.

Hořátev, 554 obyv.; evang. kostel, fara a škola. **P** rol. družstevní sušárna čekanky. Továrna na vápenopískové cihly. Hostinec „u Urbánků“.

Nymburk.

Regulovaná řeka a upravené příkopy podporují vydatně výnos polního hospodářství. Z dáli kyne nám vysoká špičatá věž nymburská.

Zálabí (Nymburk). **P** Veliká sladovna; odtud viděti již Labe, starý dřevěný most, část hradeb městských a možno i uzříti vory po řece plující. Železniční most 165 m dlouhý. Za mostem **L** na louce kříž, jenž označuje prý místo, na němž upáleni byli kněží ve válkách husitských. **P** hřbitov a za nedlouho vjíždíme do stanice

Nymburk. 10.161 obyv. Královské město Nymburk založené Přemyslem II. bylo za krále Václava II. ohrazeno. R. 1326 uprchla sem Eliška Přemyslovna. R. 1420

obsazeno Uhry, kteří v okolí zle plenili. Nymburk podal se 1421 Pražanům a obyvatelstvo přidalo se ke straně táborské, při níž věrně setrvalo až do bitvy lipanské. Město bohatlo, a rostlo, ale přidrževši se stavů českých propadlo po bitvě bělohorské vše svoje jmění. Ve válce 30tileté utrpělo od Sasů i od Švédů. Po bitvě u Kolína prchal Nymburkem byv na hlavu poražen Bedřich pruský.

Rozsáhlé dílny c. k. státní dráhy, vozovka, strojírna (830 zaměstnaných). Spolkový cukrovar a pivovar. Hôtel „u nádraží" Jana Horáka, „Na Knížecí" — „u města Prahy" Boh. Bláhy, obchodní dům K. Grüner, Červinkova továrna na mýdlo, J. Šebka výroba zboží cementového, továrna na automobily firmy Věchet a spol. a strojírny Fr. Jelínka a V. Hrachoviny. Pamětihodnosti města: Kostel sv. Jiljí z r. 1320 se křtitelnicí z r. 1488. opravené městské hradby (unikum cihlového opevnění v Čechách), budovy škol obec. a měšťanských, věž městské vodárny, chrám evangelický, budova vyšší reálky. Sokolovna. Radnice a divadlo zřízeny z lodi býv. dominikánského chrámu. Nemocnice. Okresní sirotčinec.

Příjemný pobyt na ostrově Labském a procházky v hájích podél Labe.

Občerstvivše se v nádražní restauraci pokračujeme v cestě. Za nádražím **P** rozsáhlé obilní skladiště Hospodářského družstva, **L** továrna p. Vantocha na griotku a likéry.

P pohled na město, vedle hlavní věže kostelní vyniká věž vodárenská, dělnické domky podél trati; přibližujíce se k mostu přes trať dráhy severozápadní vidíme velikou osadu dělnických domků při dílnách železničních, v pozadí pak nádraží dráhy severozápadní. Vlak mine překladní stanici Veleliby. **L** dvůr Zdonín s krásným zámkem. Majitel J. Mazánek. Nový kostel. Uprostřed polí na erární silnici zastávka

Všechlapy. Obec 353 obyv. připomíná se již roku 1223. Statek náležel druhdy k Poděbradům, r. 1617 k Vlkavě a od r. 1856 k Loučeni.

Jíkev. 849 obyv. původiště rodiny Švábů z Jíkve, připomíná se na počátku XIV. věku. Naleziště popelnic a archeologických zajímavostí.

L Obzor uzavřen táhlým zalesněným hřbetem, na němž viděti zámek loučenský (knížete Thurn Taxisa) a dále k východu zámek Mcely; na **P** uzavřen obzor vyvýšeninami mezi Král. Městcem a Chlumcem.

L Odbočuje úzkokolejná soukromá dráha z Ronova do Vlkavy.

Ronov-Oskořínek. 1054 obyv. Ronov zámek u Oskořínku založený r. 1587 od Křineckého z Ronova. R. 1623 dostal se v držení rodu z Valdšteina, pak Vratislavu z Mitrovic a 1689 hraběti z Morzínu, jenž statek připojil ke Křinci. Pivovar, cukrovar z bývalého zámku.

L na vyvýšince fara a kostel Jeseník. Kraj přechází z roviny labské v terén kopcovatý, jenž oku více lahodí, než nížina, kterou jsme právě projížděli.

L rýsují se porostlé kopečky Chotuce, Kunstberku a **P** pahrbkovina rožďalovická. Blížíce se k následující stanici vidíme před Křincem **L** při dráze sanatorium MUDr. Benj. Chmelaře pro choroby plicní. **P** Vonkovy továrny na škrob rýžový, dextrin, klovatinu a na melasové krmivo.

Křinec. 1055 obyv. Připomíná se r. 1378, že Jan z Valečova seděl na Křinci. Křinecký z Ronova dal vystavěti hrádek Kunstberk. Statek držen byl do r. 1796 hraběcí rodinou Morzínů; nyní náleží svob. pánu Bethmannovi. Kostel sv. Jiljí. Zámek (z r. 1640) s urostlým parkem.

Hôtel „u Černého orla", „Sokol"; hostinec „u bílého lva". Cementárna, obchod dřívím, uhlím a vápnem V. Vančury. Na blízku vrch Chotuc se hřbitovem a kostelíkem a vrch Kunstberk; na rozvalinách hrádku zřízen byl nádherný letohrádek, který v nedávných letech byl sbořen.

Rožďalovice.

Za stanicí odbočuje místní dráha směrem ke Králové Městci. Projíždíme krajinou, jež vykazuje širé lány panských polí, drobná políčka domácího lidu; háj střídá se tu se zelenými lučinami; dráha velikým obloukem blíží se k daleko viditelné stanici

Rožďalovice. 1746 obyv. R. 1199 jmenuje se Soběhrd z Rožďalovic, r. 1354 páni z Michalovic, poč. st. XVI. Křinečtí z Ronova. Jan Albrecht st. Křinecký z Ronova, někdejší komisař při defensi zemské, byl též mezi relatory při sněmu generálním, na němž zvolen za krále českého Bedřich Falcký. Pro toto provinění odsouzen 10. listopadu 1622 všeho jmění, které propadlo fisku a získal je Albrecht

z Valdšteina. R. 1815 přešly Roždalovice na rod Lobkowiczů; nynější majitel je JUDr. Bedřich kníže z Lobkowicz.

Zámek, děkanský kostel sv. Havla z r. 1734. park, dvůr, cukrovar, parní mlýn a pila „Bučice". Mlýn Svobodův, mlýn Vikův, cihelna. Radnice s pamětní deskou Jiřího Melantricha z Aventina, jenž v R. r. 1511 se narodil a o vzdělání a zdokonalení umění knihtiskařského velikých zásluh si zjednal. Rodiště paedagoga Lindnera. Škola měšťanská. Občanská záložna. Klášter a malá nemocnice (12 lůžek) mil. sester sv. Karla Boromejského. Okolí Rožďalovic vyniká krásnými lesy listnatými s nádhernými partiemi a půvabnými procházkami.

Brzy za stanicí vjíždí vlak do dubiny. Místo, kde překročuje lučinaté údolí, nazývá lid Varabule. Dle Sedláčka stávala tu tvrz, jež slula Varobyle.

P Poplužný dvůr hrab. Šlika Filipín. Ves Mlýnice na břehu rybníka „Zrcadla", oživeného spoustou vodního ptactva (výměra 74 ha). **L** Před Kopidlnem odbočuje trať komerciální dráhy na Libáň a Bakov.

Kopidlno město, 2176 obyv. Na tvrzi zdejší seděli r. 1322 Petr a Vok z Kravař. R 1341 jmenuje se Boček z Kopidlna mezi svědky poslední vůle Arnošta z Pardubic. Statek prodán r. 1527 Václavu Haugvicovi z Biskupic, 1614 Janu Rud. Trčkovi z Lípy a 1624 Albrechtu z Valdšteina. R. 1638 daroval Ferdinand III. Kopidlno Ludvíku z Dietrichsteina, od něhož směnou dostalo se hrabatům Šlikům, při jichž rodu dosud trvá. R. 1766 narozen tu numismatik Fr. Blecha; 1854 zemřel zde spisovatel Fr. Al. Vacek.

Zámek hraběte Šlika s krásně urostlým parkem, skleníky, rozsáhlou oborou na zvěř vysokou. V zámku kaple sv. Františka, v níž uložena lebka Ondřeje Jáchyma Šlika, r. 1621 spolu s jinými 26 českými pány po bitvě bělohorské na staroměstském rynku v Praze popraveného.

Kostel sv. Jakuba z r. 1705. Radnice z r. 1873. Cukrovar, kruhová cihelna, parní pila Jos. Bendy. Hôtel „Radnice", Drozenova restaurace „u České Koruny".

P Cukrovar, za městem viděti zámecký park, v němž lesklá hladina rybníka se sádkami. Lučinatým údolím k zastávce **Pšovsi**, nad níž L obec Drahoraz, později Bartošov při samé trati.

Jičíněves stanice. P rybník žitětínský se stejnojmennou obcí. Za ním směrem jižnim rýsují se na obzoru zarostlé pahrbky češovské (4½ km) s památnými předhistorickými valy. Hned za stanicí překročuje trať erární silnici, jež vysázena jsouc topoly vede rovným směrem k zámku jičíněveskému. L Nově založené vzorně řízené veliké zimní sádky. Trať stoupá k zastávce

Jičíněves, 434 ob. Tvrz náležela pánům z Jičíněvsi v XV. století častěji připomínaným. Od r. 1689 náleží statek hrabatům Šlikům. Zámek z r. 1715 s krásným parkem. Rozsáhlý popl. dvůr, sídlo proslulého rybníkářství Šlikovského.

Trať stoupá ovocným sadem, později bažantnicí. Za lesem L spatřujeme holý Velíš P žírné údolí Cidliny. V pozadí vesnice Slatiny s kopulovitým chrámem krásného umění stavitelského, dále k severu Miličeves se dvorem, zámkem a parkem hraběte Vrintse z Falkensteina. Na nejzazším obzoru východním zarostlý táhlý hřbet Konecchlumské Hůry, na jejíž svahu vedle kostelíka mohyla Viléma z Konecchlumí, který 1621 na staroměstském rynku v Praze byl popraven.

Němyčeves, 703 obyv. R. 1340 uvádí se tu statek Sypův a ve XIV věku farní kostel. R. 1376 držel zdejší tvrz Céč, jehož potomci psali se pak z Němyčevsi. Václav Céč z N byl maršálkem dvoru královského. Fara opět zřízena 1856. Sídlo lnářství; jest tu 7 třelen na len.

Odtud trať stále klesá. L holý V e l í š, na jehož jižním sklonu stejnojmenná obec, na sklonu severním městys Podhradí; na úpatí vrchu dvůr, zámek a pivovar Vokšice. Od Velíše k severu viděti zalesněnou Loretu, severní obzor

zakončen táhlým hřbetem Prachovských Skal a Přivýšinou. **P** Panorama Jičína. Město s kostelními věžemi a skupinami domů rozloženo při toku Cidliny. Za městem rýsuje se zalesněná Čeřovka s „milohlídkou", dále k východu kuželovitý Zebín ozdobený kapličkou. Severní obzor uzavřen Košovem a mohutným Táborem, východní Bradlcem a Kumburkem. Za dnů i prostředně jasných viděti v tu stranu Krkonoše: Černý vrch nad Vrchlabím, Kozí hřbety, Sněžku, Krakonoš, jež někdy i koncem května lesknou se skvící bělostí sněhovou.

Staré Místo, 333 ob. Před založením Jičína střed „újezdu" jičínského. Někdy statek rodiny Rudovských z Lukovan. Kostelík sv. Františka, popl. dvůr a veliká kruhovka hraběte Šlika.

Trať překročí říčku Cidlinu. **L** Čejkovice obec. **P** Obec Popovice s kostelíkem, pivovarem, kruhovkou a dvěma vilami rodiny Hervertovy; před konečnou stanicí jičínskou **L** městská plynárna, za ní bývalý cukrovar, nyní součást továrny firmy Knotek a spol., jež v tu stranu těsně přiléhá k nádraží. **P** Kruhovka Špály a Pánka, za ní kruhovka a parní mlýn Marečkův. — Jsme v Jičíně.

Jičín. Náměstí s Valdšteinským zámkem.

Jičín.

Krajské město 10.192 obyv. 812 domů.

Úřady: C. k. okresní a krajský soud, c. k. státní zastupitelství, c. k. okr. hejtmanství, c. k. finanční okres. ředitelství, c. k. berní úřad, c. k. poštovní, telegrafní a telefonní úřad. Okresní výbor.

Školy: Vedle obecných a chlapecké i dívčí měšťanské školy, c. k. vyšší gymnasium, c. k. vyšší reálka, c. k. paedagogium, dívčí lyceum, zimní hosp. škola a pokrač. průmyslová a obchodní škola.

Peněžní ústavy: Obecní spořitelna, Občanská záložna, Úvěrní ústav Jičínský, Expositura Zál. úvěr. ústavu Královéhradeckého, Okresní hospodářská záložna.

Průmyslové závody: Továrna na hospodářské stroje firmy Knotek a spol. (viz inserát), parní mlýn B. Marečka, 2 válcové mlýny, kruhovka Marečkova, kruhovka Špálova, koželužna bratří Kantorů, strojírna Jana Mendíka, parní voskárna Vojnarova, cementárna A. Holečka (viz inserát), továrna na výrobu voňavek a mýdla fy. Lašek & Blažek (viz inserát), továrna na piana Fr. Rous, výroba houslí a citer B. Patočka.

Knihtiskárny: Kabátník a spol., chromolitografický umělecký ústav, továrna obrazů, (vyd. Lectures françaises), Karel Hylský, (vyd. Krakonoše) a Návesník Fr. (Vydavat. Jičín. Novin).

Obchodní gremium: Živnostenská společenstva.

Jičín celkový pohled.

Hôtely: Grand hôtel „u města Prahy" (viz inserát), hôtel Hamburk, (viz inserát), hôtel Beránek.

Restaurace: Němcova plzeňská (viz inserát), První plzeňská (B. Holanové) (viz inserát), Sokolovna, Pickova, Špilarova, Počepického v lípách (viz inserát) a zahradní restaurace Ceřov (viz inserát).

Hostince: Žďárského J. ‚Kumburk'. Elisův.

Vinárny: J. Novotného (viz inserát), J. Mukařovského, J. Honyse.

Cukrářství: Roubíček, Frýba, Lukeš.

Pošta, telegraf a telefon v ulici Šafaříkově proti hôtelu Hamburku.

Městské lázně v ulici Komenského vedle c. k. vyšší reálky.

Plovárny na městském rybníce „**Kníže**".

Týdenní trhy obilní v pondělí; trhy na poživatiny každou středu a pátek.

Plán města Jičína.

1. Nádraží.
3. Hospodářská škola.
4. Paedagogium.
5. Hôtel „U města Prahy.
6. Sokolovna.
7. Dívčí lyceum.
8. Občanská záložna.
9. Husův pomník.
10. Pošta, telegraf, telefon.
11. Hôtel „Hamburk.“
12. Hôtel „Beránek.
13. Městská brána.
14. Děkanský kostel.
15. Zámek.
16. Ob. spořitelna a museum.
17. Obec. a měšť. školy.
18. Opatrovna a jesle.
19. Kostel sv. Ignacia.
20. Bývalá kollej.
21. Radnice.
22. Městské lázně.
23. Reálka.
24. Gymnasium.
25. Synagoga.
26. Okresní dům.
27. Okresní sirotčinec.
28. Okresní chorobinec.
29. Havlíčkův pomník.
31. Hřbitov.
32. Stará nemocnice.
33. Obec. škola na Novém Městě.
35. Komenského pomník.

Dějiny města Jičína. A. Sedláček píše: Jičín dostal jméno od královéé Jitky, která jej založila a r. 1293 jako starodávné stolní zboží královen držela. Po smrti Jitčině dostal se zástavou Lvovi z Konecchlumí ke hradu jeho Bradě, ale král Václav II. vyvadil jej 1304 a odtud byl Jičín jako komorní městečko přidělen ke hradu Velíši. R. 1438 dostali se v držení J. bratří Beneš a Hašek z Valdšteina a prodali r. 1452 panství Velišské s městem Jičínem zemskému správci Jiříku z Kunštatu a Poděbrad, potomnímu slavné paměti králi Českému. Později stal se pánem Jičína rod Trčků z Lípy. Pan Jan Rudolf Trčka prodal r. 1607 část svého panství s městem Jičínem Zikmundovi Smiřickému ze Smiřic, mezi jehož dvěma dcerami Kat. Eliškou, provdanou za Otu Henrycha z Vartemberka a Markétou Saloménou, provdanou za Jindřicha Slavatu z Chlumu, vznikl o dědictví spor, který skončil katastrofou dne 1. února 1620. Když královská komise tehdy dostavila se do zámku Jičínského inventovat, nastal nenadále výbuch prachu střelného, kterýmž největší část zámku byla rozhozena a v drť obrácena. Při tom zahynuli téměř všichni, kdož v zámku se zdržovali; zahynul i Jindřich Slavata i nešťastná Kat. Eliška z Vartemberku. Vlády nad Jičínem ujala se vdova Markéta Saloména Slavatová — a když po bitvě bělohorské za hranice odešla, bylo panství skonfiskováno a dostalo se Václavu Eusebiovi Albrechtu z Valdšteina. Za Valdšteina dospěl Jičín vrcholu slávy. Pán tento oblíbil si město tak, že povýšil je na hlavní a sídelní město svého vévodství fridlandského; zřídil zde svou finanční komoru, vrchní vévodskou soudní kancelář, zemské hejtmanství, gymnasium, seminář a měl v úmyslu zříditi i biskupství.

V Jičíně kvetl tehdy průmysl, zavedeno tu soukenictví, jirchářství, koželužství, ba i hedvábnictví a jiná řemesla. Na rozkaz vévodův znovu otvírány zanedbané doly v Pojizeří a v Krkonoších a v Jičíně zřízena 1628 vévodská mincovna. Zbudován tu zámek s knížecí nádherou, zřízena a velikolepě nadána kollej jezuitská, založen v blízkých Valdicích klášter Kartuziánů, nový chrám děkanský a kostel Panny Marie na Novém městě. Založen Libosad v někdejší oboře Valdické a dosud památné stromořadí lípové. Za vlády

Valdšteinovy ušetřen byl Jičín vpádů nepřátelských vojsk, avšak po smrti jeho (byl zavražděn 25. února r. 1634 v Chebu) vpadli do města Vlachové, pak Švédové pod Bannerem a učinili z požehnaného Jičínska pustinu. Jičín byl podruhé skonfiskován. R. 1777 na rozkaz cís. Josefa II. zrušeny staré školy gymnasijní a teprve po 30ti letech opět obnoveny. Za Rudolfa svob. pána z Tiefenbachu a pánů ze Sternberka se ochuzené město pomalu probíralo z utrpěných ran. Později dostal se Jičín rodu hrabat, nyní knížat z Trauttmansdorffu.

Pamětihodnosti města. (Viz připojený plánek). Budovy valdšteinské: zámek se síní konferenční, v níž r. 1813 jednáno o uzavření „svaté alliance" Rakouska, Pruska a Ruska proti Napoleonovi I., děkanský chrám vystavený stavitelem Pieronim dle vzoru poutnického chrámu St. Jago di Compostella ve Španělích, rozsáhlé budovy někdejší kolleje a semináře Jezuitského, kdež působil slavný historik Balbín; budovy tyto slouží dnes jednak za kasárny 74. p. pluku, jednak za úřadovny c. k. berního úřadu, c. k. okres. finančního ředitelství a c. k. okresního hejtmanství; část jejich jest vlastnictvím soukromým.

Gotický kostel sv. Ignácia ze XIV. věku. Brána městská zřízená Rudolfem Trčkou z Lípy r. 1568. Budova obecní spořitelny (pod zámkem) a s ní souvisící budova obec. a měšťanských škol. V blízkosti zbytky městského opevnění a bašta.

V budově obecní spořitelny umístěno museum s cennými sbírkami listinnými, národopisnými a archeologickými. Budova Občanské záložny na Husově třídě, v blízkosti Sokolovna „Dům Palackého". Budovy středních škol: c. k. vyššího gymnasia, c. k. vyšší reálky a c. k. paedagogia. Moderně zřízená opatrovna a jesle, okresní sirotčinec, okres. chorobinec. Pomníky: Jana A. Komenského, Mistra J. Husi a K. Havlíčka. Návštěvy hoden jest i hřbitov při novoměstském kostele Panny Marie de Sales, jenž vyniká řadou umělecky provedených náhrobků. Sochařství a kamenictví povzneseno bylo tu pod vlivem blízké odborné sochařské školy v Hořicích.

Zvláštností města Jičína jest podloubí kolem celého velkého náměstí, jež za doby deštivé poskytuje dobrou procházku.

Jičín. Pohled do podloubí.

Jičín, příjemné letní sídlo.

Zdravá, krásná poloha uprostřed lesnatých vrchů s velice příznivými klimatickými poměry, výtečná pitná voda, pěkná úprava ulic a náměstí, lázně parní, vanové, slatinné a uhličité (viz inserát), stinné promenády, urostlé parky, nepřehledné sady ovocné, vzduch prostý kouře továren, malebné okolí, hojnost pohodlných letních bytů v městě a na venkově — poskytují všechny podmínky pro klidný, příjemný a zdravý pobyt. Jičínu co do hygienických opatření nevyrovná se žádné venkovské město.

Procházky a výlety v nejbližším okolí.

Z Jičína vede čtyřřadová alej starých lip do Libosadu (2 km). Promenáda tato jest jediná svého druhu ve střední Evropě. V červenci a v srpnu, když nepřehledná řada lip rozkvětla, poskytuje pobyt v lípách osvěžení, jehož jinde marno hledati. Uprostřed lípového stromořadí (proti osadě Soudné, kde jsou rozsáhlé ovocné školky firmy J. Mazánek) možno učiniti odbočku do městského lesíku Čeřovky. (333 m n. m.), s jehož vrcholku přehlédnouti lze celé město, věnec hor podkrkonošských a bojiště z r. 1866. V parku Čeřovském pomník žurnalisty A. Štraucha, na vrcholu reservoir městského vodovodu. Zahradní restaurace Čeřov (viz inserát).

Na konci lip rozložen Libosad se starými vzácnými stromy, Valdsteinskou loggií, poustevnou a bažantnicí. V bezprostřední blízkosti Libosadu zastávka dráhy Jičínsko-Turnovské Valdice s novou restaurací (viz inserát). Odtud 1 km do Valdic, v nichž bývalý klášter, nyní trestnice Kartouzy. V chrámě kláštera pochován byl vévoda Albrecht z Valdšteina.

Z Libosadu 1 km na Zebín (400 m n. m.) kuželovitý, třešňovými stromy porostlý vrch, při jeho úpatí veliký dvůr knížete Trauttmansdorffa s osamělým kostelíkem a hřbitovem. Vrchol Zebína ozdoben kapličkou: odtud překrásný rozhled po celé kotlině Jičínské i na hřebeny hor Krkonošských.

Příjemnou promenádou jest procházka kolem regulovaného rybníku „Kníže"; — dále do Kbelnice (2 km), kdež zřízeno ossarium a ústřední hřbitůvek vojenský z r. 1866.

Velice vděčným jest výlet na Velíš (430 m n. m.) s nepatrnými zbytky kdysi přepevného hradu, v němž po nějaký čas chována byla česká kompaktáta; odtud daleký rozhled: viděti středočeské vrchy, někdy i Říp, Milešovku, Bezděz, Ralsko, Ještěd, Jizerské Hory, Krkonoše, Orlické Hory.

Loggia v Libosadě.

Vycházky vzdálenější.

Jičín jest nejvýhodnějším východiskem pro turistickou návštěvu míst položených v severovýchodních Čechách. Dráha Jičínsko-Turnovská umožnila rychlou dopravu nejenom do Českého Ráje, ale i do míst vzdálenějších; dráha severozápadní do Královéhradecka, Královédvorska a do Krkonošů. V okolí Jičínském lze doporučiti výlety následující:

Češovské předhistorické valy. Vlakem do stanice Jičíněvsi, odtud 4 km pěšky přes Žitětín a Labouň přímo do valů, o nichž do nedávna se za to mělo, že jsou avarským hrinkem. Mohutnost tohoto opevnění překvapuje každého návštěvovatele.

Konecchlumí s mohylou pána V. Konecchlumského z Konecchlumí, jenž spolu s jinými 26 českými pány byl

po bitvě bělohorské na staroměstském rynku v Praze popraven. Vlakem na zastávku Kovač, odtud 2 km pěšky k mohyle, od níž krásný rozhled do kotliny cidlinské a na předhoří Krkonošů.

Kumburk a Bradlec, zříceniny hradů uprostřed mohutných jehličnatých lesů. S Bradlce překrásný rozhled na Jičínsko, do roviny Labské i na Krkonoše. Rovněž tak s Kumburku. Mezi oběma zříceninami lesní hostinec Klepanda, oblíbené výletní místo.

Tábor 682 m n. m., nejvyšší hora v okolí Jičína. Někdejší Chlum hojně navštěvován Husity za účelem bohoslužebným a nazván nynějším jménem biblickým. Nová rozhledna, zřízená Okrašlovacím spolkem Lomnickým. Z Jičína vlakem na Ploužnici, odtud 2 km mírné stoupání na vrchol. S Tábora jeden z nejkrásnějších rozhledů v král. Českém.

Trosky 514 m n. m., památný útvar čedičový se zbytky hradu vystavěného mezi dvěma sráznými skalními věžemi. Z Jičína vlakem dráhy Jičínsko-Turnovské na zastávku Ktová, odtud pěšky 2 km.

Brada, 4 km severně od Jičína. Vrch 450 m n. m., z daleka poznatelný po vysokém kříži, který tu jako uprostřed bojiště z r. 1866 byl vztyčen. Starobylý kostelík.

Kost u Sobotky, nejstarší, zachovaný rázovitý hrad. Z Jičína drahou Jičínsko-Turnovskou do Libuně, odtud po přestoupení dráhou Stará Paka-Sudoměř na stanici Libošovice-Kost.

Hrubá Skála, Valdštýn a do krásných partií pojizerských na Turnovsku a Železnobrodsku. Výhodné spojení Jičínsko-Turnovskou dráhou.

Prachovské Skály. Císařská chodba.

Skály Prachovské.

Nejkrásnějším, nejvzácnějším skvostem přebohaté přírodní klenotnice Českého Ráje jsou nesporně Skály Prachovské, pouze 4 km od Jičína vzdálené. Jim přiznána

Prachovské Skály. Hraběnčina vyhlídka.

jest mezi všemi skalními útvary první cena co do krásy přírodní. Srovnáme-li půvaby všech t. zv. skalních měst v království Českém, pokud tvořeny jsou pískovci vrstev jizerských, stěn děčínských, hruboskalských, aberspašských i teplických, přiznáme Skalám Prachovským přednost. Vynikají nad všechny příbuzné útvary svou ovládající polohou v šíré krajině, svým malebným rozčleněním, svým střídáním partií lesních a skalních a nejvíce svou panenskou přírodou, která zde zůstala nedotknuta rukou člověka. Na Prachově jsou skály zůstaveny úplně působení sil přírodních, nic tu umělkovaného.

Přerozkošný jest rozhled po obrovitých, ampfiteatrálně rozestavených skalních velikánech, nebetyčných útesech, roklinách a rozvalinách s různých vyhlídek. Ticho lesa, výhled do širé roviny Jičínské, stín mohutných sosen a jedlí, chlad

Prachovské Skály. Krkavčí skály.

roklin pozorovatele uklidňuje, mohutná velebnost přírody jeho duši povznáší a naplňuje nelíčeným obdivem.

Do Skal možno vstoupiti buď t. zv. Šancemi v obci Prachově, anebo t. zv. Fortnou v Lochově.

Kdo vstoupí „Šancemi“, kráčí kolem vojenských pomníků brankou na výšinu Hustáče, pokochá se rozhledem s vyhlídek „druhé pohovky“, „Hlaholské“ a „Hraběnčiny“, projde „Císařskou chodbou“, nejkrásnější partií Skal, zabočí vysokým lesem „na Vody“, odtud Zelenou roklí zpět na Hustáč a vyjde Fortnou ze Skal. Kdo volili vstoupiti „Fortnou“, neopomenou vystoupiti na Šikmou věž, prohlédnouti romantický Babinec a odtud vystoupiti na výšinu Hustáče a prošedše směrem opáčným vyjdou Šancemi ze Skal.

V Prachovských Skalách všude jest krásně, ať obrátíte se sem, či onam, všude potkávati se budete nenadále s ná-

hlými změnami partií a nebudete vycházeti z příjemného překvapení a z obdivu.

Kromě jmenovaných partií doporučujeme těm, kdo by Skály důkladněji poznati chtěli, ještě návštěvu Svinčice, Malochovy vyhlídky, Ervínova Hradu, zříceniny tvrze „Pařezu“, Starého Hrádku s Lepařovou vyhlídkou, atd.

Ve Skalách (Zelené rokli) lesní restaurace.

V Prachově Kryšův pensionát s letními byty.

V H. Lochově pod „Fortnou“ pensionát Společenstva rovněž s letními byty (viz inserát).

Literatura o Skalách Prachovských.

Prachovské Skály, dle JUDr. Vlad. Lepaře péčí Akad. čten. jednoty v Jičíně 1911. Cena spisku 60 h plánu 20 h.
Körbrův průvodce: Prachovské Skály 1906. Cena K 1·–.
Kafkův průvodce: Prachovské Skály 1910. Cena K 1·40.

Železnice Lázně.

Šest kilometrů severovýchodně od Jičína na krásném úpatí Tábora položeno jest město Železnice, o němž dějinné zmínky činí se již na počátku XIV. věku.

Železnice patřívala někdy k hradu Bradlci a byla sama hradem. Půta z Turgova (1379) psal se také ze Železnice. R. 1539 prodána tvrz ta městu Jičínu, jenž spojil ji s přikoupeným statkem Cidlinou, který mu později Albrechtem z Valdšteina byl odňat. R. 1759 vystavěn nově chrám sv. Jiljí k věži, jež po tvrzi zbyla; věž tato jest dnes součástí chrámu.

Rozkošná poloha města, obklopeného řadou vysokých zalesněných hor, činí je příjemným letním sídlem. R. 1906 zřízeny tu lázně slatinné a vanové, jež hojně jsou navštěvovány. Lázeňský lékař MUDr. Vl. Prokop (viz inserát). V bezprostřední blízkosti lázní hôtel „Valdsteinův dvůr“ s místnostmi vkusně zařízenými a pohodlnými byty (viz inserát).

Průmysl: mechanická tkalcovna A. Zelenka, brusírna zrcadel Schilling & Knoflíček, výroba bavlněného zboží Boh. Malý, výroba mýdla a sody J. Malý, včelařství a výroba medoviny K. Malý & J. Slavík. Čtyři mlýny. Hostince: V radnici, V besedě, U Sokola, Kumburská pivnice, na Strachově a u Štěpánů.

Ze Železnice příjemné vycházky, do Lhoty Bradlecké, do háje Těšínského, do Valdic. Výlety na horu Tábor, zříceniny Bradlec a Kumburk, do Lomnice atd.

Bitva u Jičína r. 1866.

Rakouské vojsko nemohouc obhájiti svého postavení na Jizeře ustoupilo k Jičínu a zaujalo posici severně od Jičína pravým křídlem u Železnice a levým u Lochova. Prušáci postupovali po obou erárních silnicích od Turnova a od Sobotky. Asi o 4 hod. odpolední dne 29. června narazila pruská divise Tümplingova na rakouské přední stráže u Libuně a hned na to rozvinul se boj. Divise Tümplingova byla asi hodinu v ohni, když směrem od Sobotky narazila pruská divise Werderova na rakouskou brigádu Ringelsheimovu u Lochova. Kolem 7. hod. večerní měli útočníci, zejména na pravém křídle již značný zisk terénu, když objevila se v rakouském středu část saské divise Stieglitzovy, původně u Podhradí rozložené, a boj rozzuřil se na celé bitevní čáře; zápaseno o Lochov, Prachov, Podůlší, Dílce a Zámezí. Boj skončil v noci na rozkaz velitele hlavního stanu rakouského, hraběte Benedeka ústupem pluků rakouských a saských směrem k Hořicům. Prusové postupovali ostře za nepřítelem; o 11. hod. noční přiblížily se přední stráže jejich až k prvním domkům Holínského předměstí v Jičíně, za nimi celý granátnický prapor vnikl t. zv. Fortnou do města a nastala v ulicích i na náměstí tuhá přestřelka se Sasy, kteří kryli dopravní vozy dosud na náměstí postavené. Asi o 1½ hod. po půlnoci byl Jičín v rukách Pruských. Ve školách, chrámech a kancelářích

zřízeny lazarety, obci uložena dodávka jatečného dobytka, hostince a kořalny vydrancovány a rekvisicemi trýzněno celé okolí.

Památkou na tuto „válku Němců s Němci“ zůstala v Jičíně a jeho okolí řada vojenských pomníků a náhrobků, zejména u Hor. Lochova, v Prachově, na Bradech, Jinolicích, na výšinách mezi Dílcemi, Zámezí a Podůlší, v Jičíně atd. Mnohé osamotnělé, dosud dobře opatrované hroby jednotlivých vojínů viděti podél silnic Turnovské a Sobotecké, pod Zebínem, u Jarošova a kromě toho na všech téměř hřbitovech okolních shledáváme se s pomníky padlých bojovníků. Největší jich počet jest na vojenském hřbitově upraveném kolem ossaria u Kbelnice (2 km).

Letní byty.

Jičín: v hôtelech a hostincích. Řada bytů soukromých, o nichž podá bližší informace městský úřad v Jičíně.

Železnice: hôtel „Valdštýnský dvůr“, hostinec „V radnici“, „V Besedě“. Řada bytů soukromých, o nichž bližší zprávu podá městský úřad v Železnici.

Bukvice: v hostinci p. Poura č. pop. 1.

Holín: v hostinci p. Paličky č. pop. 8.

Kbelnice: v hostinci pí. Linhartové na erár. silnici Turnovské; v restauraci „Libosad“ na želez. zastávce Valdické (viz inserát), v restauraci Čeřov v Jičínských lípách (viz inserát).

Lochov H.: v pensionátu Společenstva (viz inserát).

Lužany: v hostinci pí. Křenovské a v obou hostincích p. Vícha; soukromé byty u p. učitele Lazáka, u p. Frt. Kazdy a v zámku pana Jos. Fišery.

Nadslav: ve škole.

Prachov: v pensionátě Kryšově.

O všech těchto doporučitelných letních bytech, jakož i o bytech v jiných obcích podá informace buď Český zemský Svaz pro povznesení návštěvy cizinců v království Českém v Praze, nebo Cizinecká komise v Jičíně.

Úředně schválený řád pro fiakristy a drožkáře v Jičíně.

Na nádraží, neb z nádraží ve *f*(iakru), *d*(rožce) neb omnibusu 40 h za osobu; za dopravu zavazadla většího 20 h. Zvláště objednaný *f.* 2 K *d.* 1·20 K.

Za první ½ hod. **jízdy v městě** *f.* 1·20 K, *d.* 80 h, za každou další ½ hod. *f.* 80 h a *d.* 60 h.

Ke Skalám Prachovským:

K Lochovskému pomníku . . . . . *f.* 3·— K, *d.* 2·40 K
K myslivně na Prachově . . . . . *f.* 4·— K, *d.* 3·— K
Do pensionátu v H. Lochově . . . *f.* 4·— K, *d.* 3·— K
Do **Valdic**, neb **Vokšic** . . . . *f.* 2·40 K, *d.* 2·— K

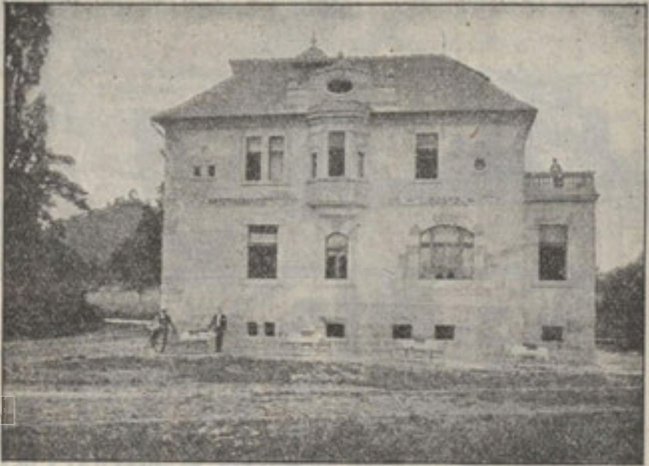
Do míst vzdálených do 5 km *f.* po 80, *d.* po 60 h, za dalších 10 km *f.* po 40, *d.* po 30 h a za každý km přes 10 až 15 km *f.* po 30 a *d.* po 25 h, a to za jízdu sem i tam a ½ hod. čekání, při jízdách přes 10 km 1 hod. čekání.

Za půldenní jízdu (od 6—12 hod. dop. aneb 1—7 hod. večer) *f.* 6·— K *d.* 5·—; za jízdu celodenní *f.* 12·— K, *d.* 8· K.

Vzdálenosti od Jičína:

Brada	4·5	km	Bělohrad	17	km
Češov	12·5	„	Hrubá Skála	20	„
Konecchlumí	11·5	„	Chlum (pod Tábor.)	11·5	„
Lochov Dol.	5	„	Klepanda	10·3	„
Lochov H.	4·5	„	Kost	18	„
Podhradí	5	„	Lomnice n/P.	10·8	„
Prachov	5	„	Paka Nová	16	„
Studňany	5·5	„	Paka Stará	18·5	„
Valdice	3·9	„	Pecka	24·3	„
Zebín dvůr	3·5	„	Sobotka	13·5	„
Železnice	6	„	Turnov	24·5	„

Povozník jest povinnen **řád** v povoze tak chovati, aby hostu jízdnímu byl viditelný a k prohlédnutí připraven.

Restaurace Libosad

u JIČÍNA.

Nejkrásnější letní byt na Jičínsku. — Pouze 2 km od Jičína. — Bezprostředně u parku Libosadu. — Bezprostřední blízkost zastávky Jičín-Turnovské dráhy VALDICE. — Vodovod — výtečná kuchyně — krásné obytné pokoje — svěží vzduch.

Informace podá majitel
E. STUMPF v JIČÍNĚ.

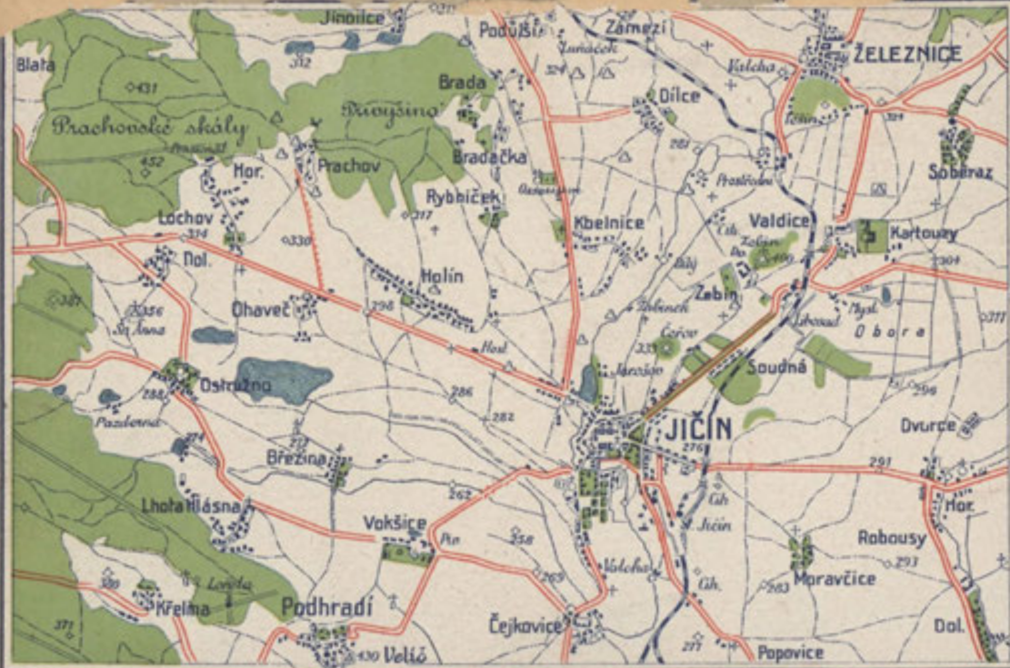
Obecní spořitelna Jičínská

(založena r. 1861 — podružný úřad rak.-uher. banky)

vklady úrokuje ode dne vložení do dne vybrání.

Daň důchodovou z úroků platí spořitelna za vkladatele ze svého. **Vkladní knižky zdarma.** Úspory uložené v Obecní spořitelně jičínské požívají **naprosté jistoty** (sirotčí), neboť ručí za ně vedle veškerých aktiv převyšujících K 16,000 000·— ještě zvláštní reservní fond a vlastní jmění v obnosu K 1,000.000·— dále město Jičín celým svým jměním a veškerou poplatní silou. Ani válka ani domácí nepokoje nemohou míti žádného vlivu na bezpečnost vkladů a nemůže vkladatel za žádných okolností přijíti ani o haléř.

Spořitelna poskytuje za **výhodných podmínek** až do poloviny ceny domů a pozemků **hypoteční půjčky, stavební úvěry, eskontuje směnky,** kupony, půjčuje na cenné papíry a vkladní knížky vlastního vydání. — **Vklady koncem roku 1911 činily K 16,023 845·03.** Účet u poštovní spořitelny č. 9573. — Telefon č. 16.

JIČÍN
ŽELEZNICE
Blata
Jinolice
Podůlší
Zámezí
Prachovské skály
Brada
Bradačka
Prachov
Hor.
Lochov
Dol.
Rybníček
Kbelnice
Dílce
Valdice
Kartouzy
Sobě raz
Holín
Ohaveč
Ostružno
Březina
Lhota Hlásná
Vokšice
Podhradí
Velíš
Křelina
Čejkovice
Popovice
Moravčice
Robousy
Hor.
Dol.
Dvorce
Soudná
Zebín
Obora